

Pince: könyvek, doktori disszertációk, folyóiratok korábbi évfolyamai mindenhol...

2. emelet: könyvek, polcok körülöttem...

3. emelet: díszes albumok a millennium korából, XVIII. századi könyvek...

4. emelet: folyóiratok korábbi évfolyamai, egy szép, régi könyvtári bútor, a papír jellegzetes szaga...

5. emelet: továbbra is könyvek mindenhol, kerek ablakok...

Hová kerültem? Hol vagyok? Van még fenntebb? Nincs is öt emelete az egyetem gödöllői főépületének! Hová vezet ez a lépcső? Egy újabb ajtó. Vajon hová nyílik? Eddig akármelyik ajtón mentem be, csak könyve-

rül! Körben kőfal, oldalt tető. Mintha egy terasz lenne. De ezen az épületen nincs is terasz! És mi van a kőfalon túl? A zöldben szemben egy lovas alak. Ez ismerős valahonnan! Mellette a betonozott és a fehér kővel leszórt ösvényt is már láttam valahol. De eddig Kálmán herceg szobra valahogy nem volt ilyen apró! Mennyire máshogy néznek ki innen az emberek, az autók, az épületek! És még a kastélyt is látni!

Hasonló érzései lehettek azoknak, akik a könyvtárat szeretők és könyvtárosok napján részt vettek a Szent István Egyetem Kosáry Domokos Könyvtár és Levéltár rendezvényén. Az érdeklődők a raktártúrán a könyvtár és az egyetem épületeinek eddig ismeret-

ket láttam. Vajon hogyan találják meg a sok könyv között azt, amit valaki használni akar? Ja, igen, erre mondták, hogy méret szerint tárolják, hogy minél több elférjen, és mindegyiknek van egy egyedi száma, címkéje. De ezen az ajtón mintha valami fény szűrődne át.... És igen! Ez az! Kijutottam! Tiszta levegő! Világosság! Seholy egy könyv! Nem mintha bármi bajom lenne a könyvekkel, de hat szinten keresztül minden helyiség minden zugában csak polc és könyv már nekem is sok volt. De várjunk! Hol is vagyok? Hová kerültem? Nézzünk kicsit kö-

len részeit tekinthették meg – a pincétől a padlásig, szó szerint, kilenc szintet bejárva. Betekintettek a könyvtár kulisszatitkaiba, sejtethetik mit is jelent a kb. 370 ezer könyvtári egység, amivel a három gödöllői kar hallgatóit, oktatóit és kutatóit kiszolgáló könyvtár rendelkezik. Láthattak régi folyóiratokat, valamint képet kaptak arról, hogy miért nincs minden szabadpolcon, az olvasóteremben és miért szükséges a raktári kércédula mindkét felét kitölteni. Végül pedig a kilátásban gyönyörködhetek a főépület legmagasabb pontján lévő tetőteraszról.

A Szent István Egyetem gödöllői könyvtára 2010. április 14-én kilépett a könyvtári polcok, katalógusfiókok és ETO-jelzetek alkotta biztonságos falak közül. Bár nem a 2010. áprilisi rendezvény volt a könyvtár első rendezvénye, de ez volt az első, ahol nem annyira a szakmaiságon, a kutatáson és a tudományosságon, hanem az élményszerűsége volt a hangsúly. Az eddig szervezett, *Az egyetem szolgáltatában* sorozat keretében megtartott előadások a könyvtári gyűjteményre a szolgáltatások, az adatbázisok használata, a kutatás segítése szempontjából fókuszáltak. Most maga a gyűjtemény került előtérbe, de egy másik arcát mutatta meg: a minőség mellett rövid időre a mennyiség, az állomány nagysága volt a fontos.

A kampuszon tartott, a három gödöllői kar gólyatábor keretében szervezett könyvtári séta, a *Gólyaséta*, bizonyos szempontból rokonítható az elmúlt rendezvénnyel, hiszen akkor is a könyvtár elhelyezkedése, a könyvtári terek megismerése a cél. De most az olvasók elől elzárt terek, a raktározási rendszer, az épületben szétszórt raktári labirintusok megismerése volt hangsúlyos.

A világnapon tartott rendezvény is jelzi azt a változást, ami az elmúlt időszakban a könyvtárak szerepében bekövetkezett. Az oktatás és kutatás segítése mellett a közösség, a kapcsolatok egyre fontosabb szerepet kapnak. A feladatok, a projektmunkák együttműködést igényelnek. A könyvtárak alkalmazkodnak ehhez, csoportos tanulási terek kialakításával. Továbbá a tudományos szolgáltatások mellett az élményszerűség, a könyvtárakban folyó háttérfolyamatok megismertetése is egyre hangsúlyosabban kerül elő. A könyvtár mint közösségi tér, találkozási hely fontos szerepet tölt be egy felsőoktatási intézmény életében.

Egy felsőoktatási könyvtár elsődleges célközönsége az oktatók-kutatók és a hallgatók, az ő tudományos, tanulmányi eredményeik segítése. Mindemellett azonban közművelődési szerepet is betölt az intézmény életében. Erre szolgálnak a könyvtárak szépirodalmi és művészeti gyűjteményrészei. A Kosáry könyvtár világnapi rendezvényén nem csak hallgatók, hanem az egyetem egyéb, nem oktató-kutató munkakörben dol-

gozó munkatársai is részt vettek – ezzel is jelezve, hogy a közművelődési szerepnek is van létjogosultsága.

Délután Darvasi László novellájának felolvasására került sor az egyik könyvtári olvasóteremben. A Szív Ernő álnéven, 1994-ben megjelent írás a könyvtáros kisasszony elcsábításának szükségességét hangsúlyozza, hiszen: „Ki ne tudná, hogy revolúció előtt áll a könyvtár? Mivel a számítógép fölszámolja a hagyományos kölcsönzői eljárásokat, a könyvtáros kisasszonyok elcsábítása közügy, egyszerűen nem halogatható tovább. Negyedszázad sem kell hozzá, és egyáltalán nem lesz könyvtár. Vagyis lesz, csak nem ilyen. Nem lesz könyvtáros kisasszony – csak zümmögő számítógép lesz –, és akkor az ember verheti a fejét, hogy későn kapott észbe. Nincs más megoldás, el kell csábítani a könyvtáros kisasszonyt. Amilyen gyorsan csak lehet.”

Mi, a SZIE Kosáry Domokos Könyvtár és Levéltár munkatársai, itt vagyunk, várjuk az olvasókat, használókat, a hallgatókat, oktatókat, érdeklődőket. Használják a könyvtárat, használják a könyvtárosokat! Amíg vannak... Addig pedig vegyék észre a könyvtár átalakulását: az új olvasói kártyát, a kölcsönzési időt jelző füleket, a csoportos tanulásra is alkalmas tereket! Hiszen a könyvtár és a könyvtárosok a használókért vannak, értük dolgozunk.

A programokon részt vevők száma az egyetemi végzősöket búcsúztató rendezvények és a zh-időszak miatt sajnos elég alacsony volt, de ez a szervezők kedvét nem szegte, jövőre, sőt már a múzeumok éjszakáján és egyéb alkalmakkal is folytatják a könyvtári rendezvényeket: 2011. április 14-én, a könyvtárosok világnapján pedig immár egy hagyomány következő elemeként! ■

